

Husene forankrede til fjeldet med tykke kæder, — for ikke at blæse bort

Tað kemur meira enn so fyrri at útlendingar, afturkomnir av Føroyaferð, vilja greiða landsmonnum sínum frá tí, teimum hevur verið fyrri í Føroyum. Her eru nøkur brot úr grein hjá finskum blaðmanni í blaðnum Velkommen til Færøerne

De er 12.000 - kvinder, børn, regeringsmedlemmer, lagtingsmænd, alle indregnet. Det er Tórshavn, Færøernes hovedstad. Regn hver dag, storm og tåge for resten. Husene er forankrede til fjeldet med tykke kæder for ikke at blæse bort. Ingen spiritussalg - den slags er forbudt. Fiskefileter og sildemel, hvor man end kigger

hen. Grindedrab stadig tilladt. Ikke et træ vokser frivilligt på de 18 øer. Græs, lyng og mos er alt, hvad bjergskræningerne kan føde - plus fårene selvfølgelig. 70.000 får og 200 slags fugle. Et sted at rejse hen? Kan det være de mange kilometer værd, som adskiller Færøerne fra resten af verden?

I dag er grindedrab kun tilladt i nogle få vige. Før var det hver mands ret for livets ophold. Nu er det sport - folk har mad nok. Men stadig er grindekød et nationalt lækeri.

Kædevisen fortæller om fåret, der drives ind i folden til klipning, om fisketogtet til Grønland, om bryllupsfesten, om barnebåben og om begravelsen. Om ligtoget, hvor kisten blev båret op til fjeldets top og siden rullede om kap med brændevinstønden ned til kirkevejen, hvor præsten med udbredte arme tog imod. Stærke sager!

Penge findes der også - forbløffende mange penge. Færøerne - det klinger ellers sådan lidt karriert, ensomt og - hvorfor ikke indrømme det - fattigt. Men tro om igen!

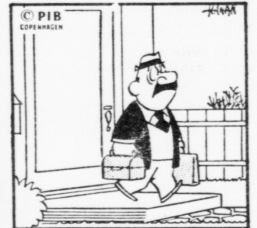
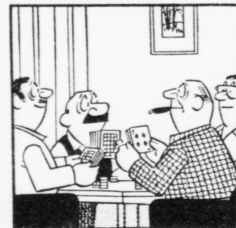
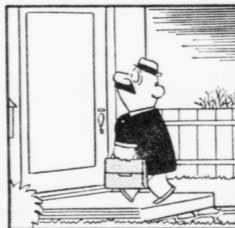
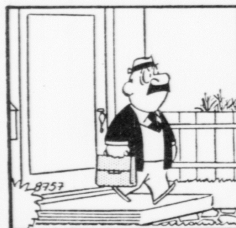
Engang var Færøerne fattige, men ikke mere i dag. Færøernes glade dage var også glade fiskedage, og fisk er dyrt, g'ir mange penge til dem, der fanger. Meget af

tresser-glæden er ellers væk i resten af verden i dag, men fisken ved Færøerne er der stadig.

Nej, man rokker ikke så gerne ved sine standpunkter i Tórshavn - men som regel lykkes det da at finde en udvej. Og skulle det gå helt skævt, så kan man da emigrere til Danmark. Men det sker sjældent. Det er nyttige. Altså importerer man drikkevarer. Slår sig sammen i øklubber, som tager øllet hjem i kasser og brændevinflasker i snese. Hvert klubmedlem har sit eget skab, hvor flasken bliver stillet ind, når kædedansen begynder. Bulgarien og Færøerne har bevaret dansetraditionen, som fandtes i hele Europa i middelalderen.

Viserne har hundredevis af vers. Man vælger dem efter sit gemyt og efter hvad der ellers er aktuelt. Hånd i hånd, to skridt til venstre og et til højre, sådan glider kæden langsomt mod venstre, klublokalet rundt.

LUDO!

hornið

Tá babba kemur heim ...

Tað verður óneyðugt at keypa nakað at blanda við á Ólavseku. — Adventistarnir fara at koyra runt við eini tunnuni av vatni, — og tað er sum kunnugt ikki drekkandi bert.

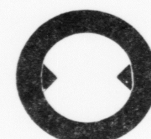
— * —

Eg havi frætt frá góðum keldum, at teir báðir Jógvan Arge og Herman Jacobsen vórðu innstillaðir til TM-heiðurslønina seinasta hóskekvöld, men hvørgin teirra mótti upp.

Vit hava ikki fingið fatur á teimum enn og vita tí ikki hvi teir hildu seg burtur. Heiðurslønin var annars hildin at vera sjálvskriva til teirra, tí sum

TM-umboðsmenninir søgdu, heiðurslønin var latin til tey, »som havde haft størst succes her i livet« og »som med deres liv og virke indenfor forskellige områder af samfundet havde inspireret deres medmennesker til at højne livskvaliteten.«

— * —

Damurnar í ringinum Tit báðar — damurnar í ringinum — stóðu á Vaglinum og prátaðu.

Óli í Áarstovu

tá myndatakar min tók myndina.

Eg biðið orsakað at so litil partur av tykkum kom við á myndina.

Tit báðar — damurnar í ringinum — kunnu venda tykkum til Sosialin og fáa ein muss hvør frá mær.